

Є. А. Калиновський, аспірант
Університету митної справи та фінансів
ORCID: 0009-0004-9225-3968

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ПОЛОЖЕНЬ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО АДМІНІСТРАТИВНУ ПРОЦЕДУРУ» У СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО АРХІТЕКТУРНО-БУДІВЕЛЬНОГО КОНТРОЛЮ ТА НАГЛЯДУ

Стаття присвячена визначенню та характеристиці особливостей впливу та застосування положень Закону України «Про адміністративну процедуру» у сферах архітектурної та містобудівної діяльності, державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду. Встановлено, що прийняття Закону України «Про адміністративну процедуру» сприяло оновленню спеціального адміністративно-процедурного законодавства, у тому числі у сферах архітектурної та містобудівної діяльності, державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду.

Виокремлено дві форми впливу положень Закону України «Про адміністративну процедуру» на спеціальне адміністративно-процедурне законодавство: 1) приведення спеціальних законів у відповідність із Законом України «Про адміністративну процедуру»; 2) застосування положень спеціальних законів (до приведення їх у відповідність із Законом України «Про адміністративну процедуру») в частині, що не суперечить принципам адміністративної процедури. Обґрунтовано, що приведення положень Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» у відповідність із Законом України «Про адміністративну процедуру» є надмірно поверхневим та перебільшеним оціночними поняттями, що неминуче призведе до виникнення колізій та інших прикладних проблем на практиці. З'ясовано, що положення Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» не було приведено у відповідність із Законом України «Про адміністративну процедуру», а внесені зміни стосувались лише узгодження їх сфери правового регулювання, з підкресленням їх співвідношення як загального та спеціального законів. Акцентовано увагу на тому, що встановлення особливостей, визначених Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності», та ступеня їх врегулювання (або не врегулювання) загальними положеннями, що передбачено Законом України «Про адміністративну процедуру», а також відповідності принципам адміністративної процедури істотно ускладнюватиме належне правозастосування.

Визначено особливості застосування положень Закону України «Про адміністративну процедуру» під час здійснення державного архітектурно-будівельного контролю і нагляду. Обґрунтовано, що порядок здійснення державного архітектурно-будівельного контролю повинен відповідати принципам адміністративної процедури та регулюватися положеннями Закону України «Про адміністративну процедуру» як загального закону. Встановлено, що державний архітектурно-будівельний нагляд положеннями Закону України «Про адміністративну процедуру» не регулюється. Охарактеризовано перспективи напрями подальших наукових досліджень

Ключові слова: контроль, нагляд, державний архітектурно-будівельний контроль, державний архітектурно-будівельний нагляд, адміністративна процедура, порядок, принцип, принципи адміністративної процедури, закон, загальний закон, спеціальний закон.

E. A. Kalinovsky. Peculiarities of application of the provisions of the Law of Ukraine "On Administrative Procedure" in the field of state architectural and construction control and supervision

The article is devoted to the definition and characterization of the features of the influence and application of the provisions of the Law of Ukraine "On Administrative Procedure" in the spheres of architectural and urban planning activities, state architectural and construction control and supervision. It is established that the adoption of the Law of Ukraine "On Administrative Procedure" contributed to the updating of special administrative and procedural legislation, including in the spheres of architectural and urban planning activities, state architectural and construction control and supervision.

Two forms of influence of the provisions of the Law of Ukraine "On Administrative Procedure" on special administrative procedural legislation are distinguished: 1) bringing special laws into line with the Law of Ukraine "On Administrative Procedure"; 2) application of the provisions of special laws (before bringing them into line with the Law of Ukraine "On Administrative Procedure") in the part that does not contradict the principles of administrative procedure. It is substantiated that bringing the provisions of the Law of Ukraine "On Regulation of Urban Planning Activities" into line with the Law of Ukraine "On Administrative Procedure" is excessively superficial and exaggerated in evaluative concepts, which will inevitably lead to the emergence of conflicts and other applied problems in practice. It was found out that the provisions of the Law of Ukraine "On Regulation of Urban Planning Activities" were not brought into line with the Law of Ukraine "On Administrative Procedure", and the changes made concerned only the harmonization of their scope of legal regulation, emphasizing their relationship as general and special laws. Attention is drawn to the fact that the establishment of the features defined by the Law of Ukraine "On Regulation of Urban Planning Activities" and the degree of their regulation (or non-regulation) by general provisions, as

© Є. А. Калиновський, 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

provided for by the Law of Ukraine "On Administrative Procedure", as well as compliance with the principles of administrative procedure, will significantly complicate proper law enforcement.

The peculiarities of the application of the provisions of the Law of Ukraine "On Administrative Procedure" during the implementation of state architectural and construction control and supervision are determined. It is substantiated that the procedure for implementing state architectural and construction control must comply with the principles of administrative procedure and be regulated by the provisions of the Law of Ukraine "On Administrative Procedure" as a general law. It is established that state architectural and construction supervision is not regulated by the provisions of the Law of Ukraine "On Administrative Procedure". Promising directions for further scientific research are characterized.

Key words: control, supervision, state architectural and construction control, state architectural and construction supervision, administrative procedure, procedure, principle, principles of administrative procedure, law, general law, special law.

Постановка проблеми. Адміністративна процедура як внутрішня форма публічного адміністрування вимагає належного законодавчого підґрунтя, оскільки лише таким чином досягатиметься її головна мета – упорядкування діяльності суб'єктів публічної адміністрації.

Реалізація контрольно-наглядових повноважень суб'єктами публічної адміністрації вимагає максимального ступеня нормативного впорядкування процедури здійснення у зв'язку з тим, що одночасно передбачається як безпосереднє втручання у права та інтереси приватних осіб, так і сприяння утвердженню законності та загалом забезпечення публічних інтересів. Варто сказати, що саме адміністративна процедура забезпечує баланс між цими аспектами, допускаючи лише необхідну міру втручання, але не за рахунок визначеної мети.

Прийняття Закону України «Про адміністративну процедуру» [1] обумовило активізацію пошуку національної моделі формування загального адміністративно-процедурного законодавства України та перегляд засад взаємовідносин суб'єктів публічної адміністрації з приватними особами у конкретних сферах суспільних відносин (грунтуючись на нормах саме спеціального адміністративно-процедурного законодавства України). Це стосується і сфери архітектурної та містобудівної діяльності, державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, яка потребує додаткової характеристики.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблематика правового регулювання та практики здійснення адміністративних процедур досліджувалась у працях В.Б. Авер'янова, О.Ф. Андрійко, Л.Р. Білої-Тіунової, Ю.П. Битяка, І.П. Голосніченка, Ю.С. Даниленко-Негара, В.В. Доненка, І.О. Картузової, В.К. Колпакова, Т.О. Коломоєць, С.В. Ківалова, С.В. Кувакіна, П.С. Лютікова, Т.П. Мінки, Р.В. Негара, А.Ю. Осадчого, Д.В. Приймаченка, О.П. Хамходери та ін. Процедурні засади у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду досліджували І.Г. Бурла [2], О.В. Гульчак [3, 4], Г.Ю. Калашніков [5], О.С. Лавренікова [6], А.В. Матвійчук [7], В.О. Ромасько [8], І.В. Тимків [9], Н.Б. Чекомасова [10]. Проте, істотне оновлення чинного адміністративно-процедурного законодавства, зокрема після прийняття Законів України «Про адміністративну процедуру» [1] та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру» від 10.10.2024 № 4017-IX [11], позначилось на всіх сферах публічного адміністрування, у тому числі архітектурної та містобудівної діяльності, державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду.

Мета статті – визначити та охарактеризувати особливості впливу та застосування положень Закону України «Про адміністративну процедуру» у сферах архітектурної та містобудівної діяльності та державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду.

Виклад основного матеріалу. Закон України «Про адміністративну процедуру» [1], прийнятий Верховною Радою України 17.02.2022 р., набрав чинності через 18 місяців з дня його опублікування, а саме 15.12.2023 р., окрім п. 8 розділу IX «Прикінцеві та перехідні положення», що набрав чинності з дня, наступного за днем його опублікування – 16.06.2022 р. У зазначеному п. 8 Кабінету Міністрів України доручається подати на розгляд Верховній Раді України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із Законом України «Про адміністративну процедуру» (протягом 12 місяців з дня його опублікування) та вжити заходів щодо прийняття та/або оновлення нормативних актів органів виконавчої влади у відповідність із Законом України «Про адміністративну процедуру» (протягом 18 місяців з дня його опублікування) [1]. Таким чином, за задумом законодавця до моменту набрання чинності Законом України «Про адміністративну процедуру» в цілому має бути приведено інші законодавчі акти та підзаконні нормативні акти у відповідність із ним.

Додатково, напевно, усвідомлюючи складність реалізації цього завдання, законодавець у п. 3 розділу IX «Прикінцеві та перехідні положення» передбачив, що до приведення законодавчих актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються в частині, що не суперечить принципам цього Закону [1]. З іншого боку, це повністю узгоджується з правилом, встановленим ч. 2 ст. 3 Закону України «Про адміністративну процедуру», згідно з яким особливості адміністративного провадження для окремих категорій адміністративних справ, встановлені законом, повинні відповідати принципам адміністративної процедури [1].

Сфера архітектурної та містобудівної діяльності на законодавчому рівні врегульована Законами України «Про основи містобудування» [12], «Про регулювання містобудівної діяльності» [13] та «Про архітектурну

діяльність» [14]. Аналіз положень ст. 1 Закону України «Про адміністративну процедуру» свідчить, що його дія повністю поширюється на відносини у сфері архітектурної та містобудівної діяльності. Додатковим свідченням цього є перелік сфер, визначених ч. 2 ст. 1 Закону України «Про адміністративну процедуру» [1], на які не поширюється його дія. Співвідношення зазначених законодавчих актів між собою здійснюється за відомим правилом загального та спеціального закону, з обов'язковою відповідністю положень останніх принципам адміністративної процедури.

Приведення законодавчих актів у сфері архітектурної та містобудівної діяльності у відповідність із Законом України «Про адміністративну процедуру» відбулось шляхом прийняття Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру» від 10.10.2024 № 4017-IX [11]. Передусім варто відзначити, що всупереч положенням п. 8 розділу IX «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про адміністративну процедуру», Кабінет Міністрів України лише 18.10.2023 подав на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення інших законодавчих актів у відповідність із Законом України «Про адміністративну процедуру» (законопроект від 18.10.2023 № 10161 [15], який і став Законом України від 10.10.2024 № 4017-IX [11]).

Аналіз положень зазначеного Закону України від 10.10.2024 № 4017-IX [11] свідчить, що приведення положень спеціальних законодавчих актів, у тому числі у сфері архітектурної та містобудівної діяльності, у відповідність із Законом України «Про адміністративну процедуру» здійснювалось загалом шляхом їх доповнення нормами про: 1) включення Закону України «Про адміністративну процедуру» до переліку актів законодавства, якими врегульовано відносини у відповідній сфері; 2) встановлення, що відносини щодо прийняття, набрання чинності, оскарження в адміністративному порядку, виконання, припинення дії адміністративних актів у відповідній сфері здійснюються відповідно до Закону України «Про адміністративну процедуру» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом; 3) визначення, що видача ліцензій, дозволів та інших документів здійснюється з урахуванням положень Закону України «Про адміністративну процедуру»; 4) узгодження положень щодо порядку ініціювання, припинення або відмови розгляду адміністративної справи; 5) упорядкування порядку подання та отримання документів тощо.

Більш детальний аналіз змін, внесених до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» вказує на те, що приведення його положень у відповідність із Законом України «Про адміністративну процедуру» є надмірно поверхневим. Так, у абз. 2 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» встановлено, що відносини щодо прийняття, набрання чинності, оскарження в адміністративному порядку, виконання, припинення дії адміністративних актів у сфері містобудівної діяльності здійснюються відповідно до Закону України «Про адміністративну процедуру» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом; у ч. 7 ст. 7 – ліцензування та надання (отримання, реєстрація), відмова у видачі чи припинення дії документів (адміністративних актів), здійснюються з урахуванням вимог цього Закону та Закону України «Про адміністративну процедуру»; у абз. 1 ч. 1 ст. 26¹ – документи для отримання адміністративних та інших послуг у сфері будівництва подаються до суб'єкта надання відповідної послуги за вибором заявника (якщо інше не визначено цим Законом) з урахуванням вимог Закону України «Про адміністративну процедуру»; у абз. 2 ч. 2 ст. 26³ – рішення про присвоєння, зміну, коригування адреси об'єкта нерухомого майна, про відмову у присвоєнні, скасування адреси об'єкта нерухомого майна приймається відповідно до положень Закону України «Про адміністративну процедуру» [13] тощо.

Фактично у результаті охарактеризованих змін лише уточнено, що Закон України «Про адміністративну процедуру» також застосовується до відносин, врегульованих Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності», та є загальним стосовно нього.

Незважаючи на очевидність цього, чітке законодавче закріплення співвідношення їх сфер правового регулювання сприятиме належному правозастосуванню (адже не слід виключати потенційну ймовірність виникнення випадків коли правозастосувачами штучно не застосовуватиметься Закон України «Про адміністративну процедуру» за формальної відсутності прямої вказівки у спеціальному законі про це). Але найбільші проблеми як раз і виникатимуть під час встановлення особливостей, наприклад, щодо набрання чинності адміністративними актами, визначених Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності», і загальних положень, передбачених Законом України «Про адміністративну процедуру», а також їх відповідності принципам адміністративної процедури. Внаслідок цього правозастосування залишається незброєним, оскільки законодавством не передбачаються конкретні та зрозумілі механізми, а навпаки, підвищується ризик надмірного розсуду у фактичному виборі положень, які застосовуватимуться до вирішення адміністративних справ.

Окремої уваги потребує питання застосування положень Закону України «Про адміністративну процедуру» під час здійснення державного архітектурно-будівельного контролю і нагляду.

Із змісту положень абз. 1 ч. 1 ст. 41 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» вбачається, що державний архітектурно-будівельний контроль, як сукупність заходів, спрямовується на перевірку дотримання замовниками, проектувальниками, підрядниками та експертними організаціями вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм і правил під час виконання підготовчих

та будівельних робіт [13]. Такими замовниками, проектувальниками, підрядниками та експертними організаціями є фізичні та юридичні особи. У зв'язку з цим, порядок здійснення державного архітектурно-будівельного контролю підпадає під дію Закону України «Про адміністративну процедуру» та щонайменше принципів адміністративної процедури.

В ч. 7 ст. 7 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» з цього приводу передбачено, що зокрема контроль за дотриманням законодавства у сфері містобудівної діяльності, вимог будівельних норм і правил, положень містобудівної документації всіх рівнів, вихідних даних здійснюються з урахуванням вимог цього Закону та Закону України «Про адміністративну процедуру» [13]. Водночас, у ст. 41 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» лише у ч. 7 згадується Закон України «Про адміністративну процедуру» у контексті адміністративного оскарження постанов органів державного архітектурно-будівельного контролю. При цьому, такий вид актів як «постанова органів державного архітектурно-будівельного контролю» у інших положеннях зазначеного Закону та інших актах законодавства в цій сфері взагалі не передбачається.

Іншим положенням ст. 41 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», яке опосередковано свідчить про необхідність застосування Закону України «Про адміністративну процедуру» під час здійснення державного архітектурно-будівельного контролю, є абз. 2 ч. 1 ст. 41, яким передбачено, що цей вид контролю здійснюється органами державного архітектурно-будівельного контролю відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» [16]. У свою чергу положеннями зазначеного Закону встановлено, що відносини щодо прийняття, набрання чинності, оскарження, виконання, припинення дії адміністративних актів з питань державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності регулюються Законом України «Про адміністративну процедуру» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом (ч. 17 ст. 2), а також те, що державний нагляд (контроль) здійснюється з дотриманням принципів, визначених Законом України «Про адміністративну процедуру» (абз. 19 ч. 1 ст. 3) [16]. Зберігаються у незмінному стані зазначені положення і у нещодавно прийнятому Законі України «Про основні засади державного нагляду (контролю)» [17], який набрав чинності 24.04.2026, але вводиться в дію з дня припинення чи скасування воєнного стану в Україні.

У свою чергу, державний архітектурно-будівельний нагляд, як сукупність заходів, що здійснюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду (Державною інспекцією архітектури та містобудування України) за суб'єктами, що здійснюють державний архітектурно-будівельний контроль (ч. 1–2 ст. 41¹ Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» [13]) положеннями Закону України «Про адміністративну процедуру» не регулюється.

Свідчення цього передусім є сфера дії Закону України «Про адміністративну процедуру» [1], яка охоплює виключно відносини між адміністративними органами та фізичними і юридичними особами, а державний архітектурно-будівельний нагляд здійснюється адміністративними органами стосовно інших адміністративних органів та спрямовується на перевірку дотримання ними вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм і правил під час провадження ними містобудівної діяльності. Також підтверджується це відсутністю відповідної вказівки на Закон України «Про адміністративну процедуру» у ст. 41¹ Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності».

Висновки і перспективи. З'ясовано, що прийняття Закону України «Про адміністративну процедуру» сприяло оновленню спеціального адміністративно-процедурного законодавства, у тому числі у сфері архітектурної та містобудівної діяльності та державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду. Обґрунтовано, що приведення положень Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» у відповідність із Законом України «Про адміністративну процедуру» є надмірно поверхневим та перебільшеним оціночними поняттями, що неминуче призведе до виникнення колізій та інших прикладних проблем на практиці.

Встановлено, що положення Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» не було приведено у відповідність із Законом України «Про адміністративну процедуру», а внесені зміни стосувались лише узгодження їх сфери правового регулювання, з підкресленням їх співвідношення як загального та спеціального законів. Обґрунтовано, що встановлення особливостей, визначених Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності», та ступеня їх врегулювання (або не врегулювання) загальними положеннями, передбачених Законом України «Про адміністративну процедуру», а також відповідності принципам адміністративної процедури істотно ускладнюватиме належне правозастосування.

Визначено особливості застосування положень Закону України «Про адміністративну процедуру» під час здійснення державного архітектурно-будівельного контролю і нагляду. Обґрунтовано, що порядок здійснення державного архітектурно-будівельного контролю повинен відповідати принципам адміністративної процедури та регулюється положеннями Закону України «Про адміністративну процедуру» як загального закону. Встановлено, що державний архітектурно-будівельний нагляд положеннями Закону України «Про адміністративну процедуру» не регулюється.

Перспективними напрямками подальших наукових досліджень є встановлення стану відповідності законодавства у сферах архітектурної та містобудівельної діяльності, державного архітектурно-будівельного контролю положенням Закону України «Про адміністративну процедуру».

Список використаних джерел:

1. Про адміністративну процедуру: Закон України від 17.02.2022 № 2073-IX. Дата оновлення: 15.11.2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#Text> (дата звернення 05.05.2026).
2. Бурла І.Г. Публічне адміністрування житлового будівництва в Україні: дис. ... д-ра філософ.: 081-Право. Київ, 2025. 216 с.
3. Гульчак О.В. Державний архітектурно-будівельний нагляд: сутнісні та процедурні характеристики. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 11. С. 402–405. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2021-11/102> (дата звернення 05.05.2026).
4. Гульчак О.В. Адміністративний процесуальний статус Державної інспекції архітектури та містобудування України: дис. ... д-ра філософ.: 081–Право. Одеса, 2023. 199 с. URL: <https://dspace.onua.edu.ua/items/793671cb-d801-4a7e-adc3-7d91f47672da> (дата звернення 05.05.2026).
5. Калашніков Г.Ю. До характеристики контрольно-наглядових процедур у сфері будівельної діяльності. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2020. Вип. 5(2). С. 37–41. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvppr_2020_5\(2\)_9](http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvppr_2020_5(2)_9) (дата звернення 05.05.2026).
6. Лавренікова О.С. Публічне адміністрування будівництва в Україні: дис. ... д-ра філософ.: 081–Право. Київ, 2020. 206 с.
7. Матвійчук А.В. Контрольні провадження у галузі будівництва: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2010. 215 с.
8. Ромасько В.О. Державний контроль у сфері будівництва: адміністративно-правові засади: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2010. 196 с.
9. Тимків І.В. Публічне адміністрування архітектурно-будівельного контролю та нагляду в Україні. *Приватне та публічне право*. 2024. № 2. С. 56–60. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/prpulaw_2024_2_12 (дата звернення 05.05.2026).
10. Чекомасова Н.Б. Адміністративно-правові засади державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2019. 239 с.
11. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру»: Закон України від 10.10.2024 № 4017-IX. Дата оновлення: 01.03.2026. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4017-20#Text> (дата звернення 05.05.2026).
12. Про основи містобудування: Закон України від 16.11.1992 № 2780-XII. Дата оновлення: 15.11.2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2780-12#top> (дата звернення 05.05.2026).
13. Про регулювання містобудівної діяльності: Закон України від 17.02.2011 № 3038-VI. Дата оновлення: 03.05.2026. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3038-17#Text> (дата звернення 05.05.2026).
14. Про архітектурну діяльність: Закон України від 20.05.1999 № 687-XIV. Дата оновлення: 15.11.2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/687-14#Text> (дата звернення 05.05.2026).
15. Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру» від 18.10.2023 № 10161. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/CardByRn?regNum=10161&conv=9> (дата звернення 15.04.2026).
16. Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності: Закон України від 05.04.2007 № 877-V. Дата оновлення: 02.03.2026. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/877-16#top> (дата звернення 05.05.2026).
17. Про основні засади державного нагляду (контролю): Закон України від 08.04.2026 № 4840-IX. Дата оновлення: 08.04.2026. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4840-20#top> (дата звернення 05.05.2026).

Дата першого надходження статті до видання: 23.04.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 18.05.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026